

[Justitsministeren.]

nem fået konstateret, at lastbilerne nu er sådan udstyret — der tænker jeg altså på solovogne — at det er forsvarligt at lade dem køre 70 km. Den særlige risiko for lastbilstog må efter de sagkyndiges mening kræve, at disse køretøjer bør være forsynet med særlig effektive bremses, for at det kan være forsvarligt at lade dem køre de 70 km.

Hr. Per Møller kunne oplyse, at direktøren for Landsforeningen Danske Vognmænd, skønt han jo altså har tiltrådt forslaget, som det er fremsat, i virkeligheden synes, han er tvunget til at gå frivilligt med. Jeg har læst referaterne af de forhandlinger, der er ført, og hvori deltog repræsentanter for en hel række organisationer og institutioner repræsenterende den sagkundskab, som jeg ikke tør påstå selv at være i besiddelse af. Og det er tænkeligt, at han herunder, det kan jeg ikke huske, har givet udtryk for under starten af forhandlingerne, at der burde gives tilladelse til, at også lastbilstog kørte 70 km. Men resultatet af de drøftelser, der førtes i den forsamling af en række sagkyndige, blev, at alle tiltrådte, at der burde være den forskel mellem lastbilstog og lastbiler.

Jeg har naturligvis ikke ladet mig binde af disse organisationer og institutioner, det står da mig frit for, når jeg eller justitsministeriet skal udarbejde et lovforslag, at fravige de råd, vi har fået, men når man ikke selv synes, man er i besiddelse af den fornødne sagkundskab, må det da være en naturlig ting, når man ulejligere en hel masse mennesker herind for at høre deres råd, at man så i betydeligt omfang følger de råd, man får.

Hr. Rimstad gjorde en bemærkning om, at han kunne tiltræde flertallets indstilling, for så vidt vi ville påtage os at betinge tilladelsen til den nye hastighed for lastbilstog af, at vore veje kan holde til den trafik. Nu sorterer vejene jo — man kan sige beklageligvis, eller hvad man nu skal sige — ikke under mig, men under min kollega trafikministeren. Jeg tør dog sige, for at ingen misforståelse skal brede sig, at er et fortræffeligt samarbejde mellem trafikministeren og mig og mellem trafikministeriet, herunder vejdirektoratet, og justitsministeriet. Der sker altid forhand-

ling, når disse spørgsmål drøftes, således også i spørgsmålet om, hvilken fart der må tillades for køretøjer, og hvilken last og hvilken vægt der må tillades for køretøjer, der befarer vort vejnet. Her har vi jo gennemført den ordning, at de gennemgående vogne med den store vægt kun får lov til at befare et vist vejnet, som er offentligt bekendtgjort nemlig det vejnet, hvis bæredygtighed vi på forhånd har undersøgt.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget

forkastedes med 128 stemmer imod 30; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Lovforslagene som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslag til lov om ændringer i færdselsloven vedtoges enstemmigt med 156 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til færdselslov for Grønland vedtoges enstemmigt med 156 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om grundforbedring.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 164) findes i tidenden sp. 5898, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1175).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Tredje behandling af forslag til lov om finansiering af vandløbsregulering m. v. (Landvindingsloven).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 165) findes i tidenden sp. 5898, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1175).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene til det førstnævnte lovforslag sattes først til forhandling.

Teichert: Som det fremgår af tillægsbetænkningen, har udvalget afholdt et møde mellem anden og tredje behandling. Herunder har vi haft samråd med landbrugsministeren og modtaget en deputation fra Centralforeningen af „Tolvmandsforeninger“ og større Landbrugere i Danmark.

På dette møde har et flertal i udvalget bestående af socialdemokratiets, det radikale venstres og socialistisk folkepartis medlemmer stillet et ændringsforslag til § 7 i grundforbedringslovforslaget. Ændringsforslaget går ud på, at ingen ejendom kan opnå tilskud, der samlet overstiger 15.000 kr. i de første 5 år efter lovens ikrafttræden. Desuden er der stillet ændringsforslag nr. 2 om, at loven skal optages til revision i folketingssåret 1970-71. Disse ændringsforslag er tiltrådt af landbrugsministeren, medens det konservative folkepartis og venstres medlemmer af udvalget ikke kan stemme for dem. Jeg kan på udvalgsflertallets vegne anbefale, at man stemmer for de to ændringsforslag og lovforslaget som helhed.

Til forslaget til landvindingslov er der ikke foreslået nogen ændringer, og jeg kan anbefale, at man stemmer for lovforslaget, som det foreligger efter anden behandling.

Ejner Kristensen: Efter afstemningen ved anden behandling om de foreliggende to lovforslag, hvor der blev givet næsten enstemmig tilslutning til landbrugsministerens udformning af dem, er der nu efter en fornyet udvalgsbehandling, som der lige er redegjort for af hr. Teichert, stillet et ændringsforslag til § 7 i lovforslaget om

grundforbedring, hvorefter der lægges løft over tilskuddene til grundforbedringsarbejder. Endvidere er der stillet ændringsforslag om indføjelse af en ny paragraf om, at loven skal optages til revision senest i folketingssåret 1970-71.

Der kunne måske være grund til at knytte et par bemærkninger til den, skal vi sige kranke skæbne, landbrugsministerens oprindelige lovforslag om grundforbedring har fået. Efter at vi i udvalget var enige om at fremme det i ministerens udformning og beslutningen herom, nedfældet i den betænkning, som dannede grundlaget for den brede tilslutning ved anden behandling — man kan altså sige, at efter at arbejdet for så vidt var tilendebragt — har stærke kræfter inden for ministerens eget parti været i stand til at overbevise såvel ministeren som udvalgets socialdemokratiske, radikale og folkesocialistiske medlemmer om, at det var formålstjenligt at stille de omtalte ændringsforslag.

Rent bortset fra at man kan forbavses over det hurtige sindelagsskifte hos ministeren og de nævnte partier, som ændringsforslagene er udtryk for, finder jeg, at sådanne ændringer — man kunne næsten sige i den tolvte time — er lidet stemmende med, hvad man forbinder med en vel tilrettelagt forberedelse af et udvalgs arbejde. Da alle nemlig gerne så lovforslaget vedtaget i indeværende samling, var der jo ikke levnet tid til overvejelser over, hvorvidt eventuelle spørgsmål efter en forhandling kunne have været klareret på en anden måde. Vi havde gerne villet støtte ministeren ved at stemme for hans oprindelige lovforslag; det har han nu imidlertid selv forskertset muligheden for ved at tiltræde ændringsforslagene, og det beklager vi.

Jeg skal altså sige, at ændringsforslaget om begrænsningen af tilskuddene må vi anbefale at stemme imod. Tanken om at optage loven til revision efter en 5 års periode kan vi ikke have noget imod, ligesom vi kan stemme for den endelige vedtagelse af såvel lovforslaget om grundforbedring som landvindingslovforslaget.

Juul Madsen: Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg deler den opfattelse, som venstres ærede ordfører har givet udtryk for, og hans forbavelse over de ændringsforslag, som

[Juul Madsen.]

udvalgets flertal nu har stillet og landbrugsministeren tiltrådt.

Folketinget skal nu vedtage 2 lovforslag, et om grundforbedring og et om finansiering af vandløbsregulering. Der er den sammenhæng mellem disse lovforslag, at vandløbsregulering kan være en forudsætning for, at et opland overhovedet kan detailldrænes, og omvendt kan en vandløbsregulering gøre det nødvendigt, at der foretages en omlægning af tidligere foretaget detailldræning hos lodsejerne i oplandet. For at lette finansieringen af de for den enkelte lodsejer meget store beløb, der her kan være tale om, har ministeren i det lovforslag, han fik godkendt ved anden behandling, foreslået en tilskudsprocent på 25. Dels vil man gerne fremme denne grundforbedring af vandlidende landbrugsarealer, dels er disse love en stor hjælp til de unge, der jo ofte må starte med en forsømt ejendom, og endelig har denne grundforbedring afgørende betydning for landbrugets og gartnerierhvervets konkurrenceevne.

Nu kan man meget vel diskutere, om der overhovedet skal gives tilskud til arbejder af denne art, lige så vel som man kan diskutere anden tilskudslovgivning, der vedtages af det høje ting. Man behøver blot at tænke på de mange hundrede millioner kroner, der gives f. eks. inden for boligområdet. Her er der imidlertid tale om et område, hvor et tilskud, der koster staten et relativt ringe beløb, 8-10 mill. kr. om året, for så vidt angår grundforbedringen, hurtigt kommer igen, fordi de pågældende landbrugs bæreevne bliver større, fordi deres skatteevne bliver større. Dertil kommer jo, at vi — ikke mindst efter den debat, der for nylig har været ført her i det høje ting vedrørende mulighederne for en indtræden i fællesmarkedet — regner med, at vi kommer ind i dette fællesmarked, og her vil vi i hvert tilfælde blive stillet over for konkurrence med landbrug, der på dette område til fremme af produktiviteten af arealerne arbejder med langt større tilskudsprocenter, end vi gør det her i landet.

Hidtil har man i forbindelse med grundforbedring stillet alle jordbesiddere lige. Nu skal nogle altså være mere lige end andre. Nu lægges der et loft, som der står i ændringsforslaget, på 15.000 kr. pr. ejen-

dom i de 5 år, loven i henhold til bestemmelserne skal gælde. Det vil altså sige, at man sætter et nyt skel, følger et nyt skel til de mange andre, vi har inden for vor landbrugslovgivning, som jo — det må erkendes — efterhånden er en meget indviklet lovgivning. Et flertal har for nylig her i folketinget vedtaget at stille 25 mill. kr. til rådighed for indkøbsforeninger for landbrug af en størrelse på under 14 ha. Det er de samme landbrug, som er særlig begyndt med hensyn til ejendomstilskud og kotilskud, og som er særlig begyndt med hensyn til tilskud og støtte, når de skal oprettes, ligesom der er andre særordninger for disse mindre landbrug. Det skal jeg ikke angribe ved denne lejlighed, blot påpege, at der ikke nu er nogen særlig grund til, at man i en lovgivning, der skulle have et alment og et bredt sigte for landbruget, sætter et skel. Har man 30 eller 35 tdr. land, der skal grundforbedres, så får man altså efter dette ændringsforslag, nr. 1, tilskud. Forbedrer man over dette beløb, må man selv betale det fulde beløb for de arealer, der er herover. Jeg skal dog anholde, at man søger en sådan lovgivning gennemført også af den grund, at de landvindingsarbejder, som hele folketinget stemmer for, ofte netop medfører, at lodsejere tvinges til at foretage ny grundforbedring, og det vil altså sige, at de små lodsejere har loven på deres side, de store har det ikke.

Nu er det blevet anført i udvalget, og det vil måske også blive anført her, at man blot gør dette for at hindre godsejerne, som man siger — de rige, som man jo også siger — i at få et tilskud, som de har råd til selv at betale. Helt bortset fra at det er en meget forkædet måde at opstille tingene på, er det sådan, at i de kommende år skal mange unge overtage større landejendomme. Vi arbejder under en lovgivning, der skal gøre det muligt ved sammenlægning at skabe større ejendomme, og disse unge, hvad enten de nu overtager ejendommen efter et arveskifte eller efter et køb, er oftest ringe stillet økonomisk og bliver i hvert tilfælde ramt af denne lov, hvis de skal grundforbedre en forsømt ejendom med et større areal.

Derfor må jeg beklage, at landbrugsministeren, som jo var godt tilfreds med det lovforslag, han fik tiltrådt ved anden behandling, har bøjet sig, fordi et enkelt

[Juil Madsen.]

højtåret medlem af dette ting her ønskede at føre sine egne synspunkter igennem.

Jeg må beklage, at der i det høje folketing som så ofte før åbenbart, når et sådant forslag ifølge tillægsbetænkningen kan vedtages med stemmer fra et flertal i forsamlingen, altså stadig er det, vi kan kalde et godsejerkompleks, en indstilling, jeg ellers troede vi var kommet bort fra i forbindelse med den omstilling, der sker i dansk landbrug i dag. Det er nu engang sådan, selv om det måske kan være beklageligt — og nogen synes, det er beklageligt — at når det regner på husmandens jord, regner det også på bondens og på herremandens, og det er der ikke så forfærdelig meget at gøre ved. Vi finder, at den forskelsbehandling, man her søger gennemført, er en urimelighed; den rammer måske ikke så mange, men enkelte steder vil den kunne ramme hårdt.

Mit parti kan altså ikke stemme for ændringsforslag nr. 1 til forslag til lov om grundforbedring, men vi har derimod ikke noget imod den revisionsparagraf, der foreslås indsat ved ændringsforslag nr. 2.

Morten Lange: Jeg er særdeles tilfreds med det ændringsforslag, der er stillet, og som medfører en vis begrænsning af tilskuddene til de noget større brug. Det er ikke rigtigt, når det bliver fremført, at derigennem gennemfører man en ulighed. I virkeligheden er det, som venstre og de konservative vil, at få slået fast, at de uligheder, der findes, skal understreges i bevillingerne. Det synes jeg ikke er nogen god idé. Det forekommer mig, at ændringsforslaget trækker den rigtige vej.

Jeg er også glad ved revisionsparagraffen, og jeg har et indtryk af, at når vi kommer til den revision engang om en overskuelig årrække, vil af disse love de egentlige tilskud gå ud, således at de projekter, der bliver gennemført, er dem, som er gennemførelse værd. Det vil nok være en meget fornuftig klassificering af, hvad der bør praktiseres grundforbedring og landvinding på.

Det er højst sandsynligt, at vi med lidt flid allerede denne gang kunne være kommet videre i retning af at begrænse tilskuddene. Jeg skal i hvert fald for mit eget vedkommende sige, at jeg gerne havde set en meget kraftig begrænsning også af den tilskuds-

mæssige side af landvindingsloven, men det er med dette som med så meget andet, at der er trøst i fremtiden. Når jeg har den opfattelse, at jeg ikke ønsker at stemme for landvindingsloven, men vil lade den passere som en vag forbedring i forhold til tidligere, ja, så har jeg det håb, at der vil blive gjort tilstrækkelig meget ved den sag på de årlige finanslove, sådan at forstå, at de beløb, der bliver opført på de årlige finanslove til landvinding, må vise sig at være så beskedne, at kun de mest gennemtænkte og fornuftige landvindingsprojekter slipper igennem. Man kan jo som bekendt godt lovgive over finansloven.

Erik Østergaard: Vi kan fra mit partis side helt ud tilslutte os de synspunkter, der i denne sag om de to lovforslag er fremført fra venstre og de konservative.

Ændringsforslag nr. 1 til forslag til lov om grundforbedring, som et flertal inden for udvalget er fremkommet med, siden lovforslagene har været til anden behandling, vil jeg på mit partis vegne gå stærkt imod. Det vil, hvis det bliver vedtaget, medvirke til at give en favorisering af en bestemt størrelse mindre landbrug og medføre en forskelsbehandling, som jeg finder er i høj grad urimelig. Vi vil stemme mod dette ændringsforslag, men hvis det bliver vedtaget, vil vi med nogen betænkelighed stemme for lovforslaget.

Carl Petersen: Jeg føler trang til at gøre nogle enkelte bemærkninger på grund af den megen forargelse, der er givet udtryk for fra venstre og de konservative over for de ændringsforslag, der er blevet stillet — godt nok i sidste øjeblik, det må jeg indrømme.

Skal vi ikke lige prøve at hæfte os en lille smule ved, hvad der er lovens formål? Lovens formål skulle jo være dette, at hvor der er jord, der trænger til at blive grundforbedret, skal det selvfølgelig gøres under én bestemt forudsætning, nemlig at arbejdets gennemførelse kan skaffe større værdier, der kan forrente den investerede kapital. Jeg giver ikke meget for de beregninger, der går ud på, at „hvis jeg kan få alle andre mennesker til at betale halvdelen af det investerede beløb, så kan det betale sig for mig“, for disse penge skal komme et

[Carl Petersen.]

andet sted fra, fra de andre borgere, også fra de arbejdere, der går og udfører dræningsarbejdet.

Det kan være, det kunne tjene et godt formål, hvis jeg gav nogle oplysninger om, hvorledes det har stillet sig de sidste 3 år. Se, jeg har prøvet at gennemgå de andragender, vi har behandlet i finansudvalget i årene 1963-64, 1964-65 og 1965-66 indtil den 27. maj. Til oplysning for dem, som ikke rigtig er inde i disse ting: det, der behandles i finansudvalget, er alle sager vedrørende dem, der på forhånd har fået 50.000 kr. i tilskud. Der har været 128 sager i disse 3 år. Når jeg har undersøgt de 3 år, er det, fordi det er disse 3 år, hvor lovens formål i virkeligheden har været udtømt, fordi den ikke mere beskæftigelsesmæssigt havde nogen betydning. Der har som sagt været 128 andragender. De pågældende har tilsammen fået 9,3 mill. kr., det er godt 71.000 kr. i gennemsnit. Hvis jeg havde lov til det, ville jeg oplyse navnene på en del af dem, der har fået tilskud, og deres formueforhold, men det må jeg jo ikke. Se, det kan jo ikke være rimeligt, at man gennemfører en lov, der fortsat løber på, at det øvrige samfund skal betale beløb af disse størrelsesordener. Man siger, at der skabes en ulighed; ja men det er jo netop det, der ikke gør; nu bliver der skabt en lighed, idet det fastslås, at alle kan få et tilskud på indtil 15.000 kr. Hvis man vil tale om ulighed, så må det jo gælde det, at der findes nogle landbrug, der ikke kan udnytte de 15.000 kr., og ikke omvendt. Jeg kan ikke lade være at forbavses over at høre venstres og de konservatives ordførere nu spille indignerede, efter at vi i 2 dage har hørt på lange taler om, hvorledes inflationen ødelægger det ene og det andet, og hvorledes staten skal spare på sine udgifter. Nu står man her på den samme talerstol dagen efter og kan ikke få penge nok af staten til enkelte ting, som jeg må regne for ikke nødvendige i den givne situation.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Det fremgår af udvalgets tillægsbetænkning, at jeg har tiltrådt ændringsforslagene. Når man mener, at det er noget ekstraordinært, at der ved denne behandling foreligger to ændringsforslag, vil jeg sige, at jeg kan

ikke se, der er noget som helst ekstraordinært i det ud over den korte tid, det er sket på, og det er allerede nævnt. Meningen med et folketingsudvalgs behandling af lovforslag må jo være, at der gives mulighed for at foretage ændringer.

Jeg har en enkelt bemærkning at gøre til hr. Juul Madsen, der taler om ejendoms-tilskud og kotilskud og siger, at der her sker en favorisering af de små. Jeg må gøre opmærksom på, at de oprindelige ejendoms-tilskud og kotilskud netop sidste år blev flyttet over på produktionen, og der blev givet et mælketilskud, som ikke favoriserer nogen som helst brugsstørrelse, men den, som producerer mælken.

Når forholdet er det, at jeg det ene øjeblik bliver skældt ud for at favorisere de store landbrug og så en uge eller en måned efter får at vide, at jeg favoriserer de mindre landbrug, mon det så alligevel ikke ligger sådan, at vi fra landbrugsministeriets side forsøger at dele sol og vind lige, og at det lykkedes i ganske vid udstrækning?

Ejner Kristensen: Jeg skal ikke optage nogen principdebat her ved tredje behandling. Det, jeg i mit indlæg var inde på, var den behandling, som lovforslaget havde fået i udvalget. Når ministerens oprindelige forslag, som blev behandlet indgående, fik så bred en tilslutning, som tilfældet var, finder jeg det noget mærkeligt, at hr. Carl Petersen i allersidste øjeblik kommer med disse betragtninger, som han også her fra tingets talerstol har gjort rede for.

Der var ingen mulighed for at få en saglig forhandling om disse betragtninger, og det er jo umuligt at sige nu, hvorvidt det ville have haft betydning for udvalgets arbejde, om vi havde fået dem forelagt på et tidligere tidspunkt. Jeg beklager — og det understreger for så vidt mine bemærkninger om, at udvalgsarbejdet var dårligt tilrettelagt — at vi fik disse ændringsforslag fra hr. Carl Petersen så sent, at det praktisk talt var umuligt at gå ind i en saglig forhandling.

Juul Madsen: Jeg synes ikke, man kan blive meget forbavset over, at der er 128 landbrugsejendomme — der er vist endda nogle kommuner imellem — som over en

[Juul Madsen.]

3-årig periode har modtaget tilskud på over 50.000 kr., i gennemsnit 71.000 kr., når man tænker på, at det er sket i henhold til den gamle grundforbedringslov, hvorefter der blev givet tilskud på mellem 40 og 50 pct. af udgifterne til grundforbedringsarbejderne, fordi det var beskæftigelsesarbejder. Det er det ikke mere, og derfor er procenten nedsat til 25, og derved vil disse beløb også indsnævre sig. Hr. Carl Petersen siger, at begrundelsen må være, at disse arbejder er rentable og samfundsmæssigt forsvarlige, og det mener hr. Carl Petersen altså er tilfældet for de ejendomme, der får tilskud efter loven, men så er det vel også tilfældet for de ejendomme, der efter dette lovforslag ikke kan få det fulde tilskud. Det er jo da sådan, at jo større enheder, jo større rentabilitet og jo mere forsvarlighed i en rationalisering.

Jeg synes ikke, hr. Carl Petersens argumentation her er tilstrækkelig, og jeg vil da gerne sige, at med hensyn til spørgsmålet om, hvem der har fået disse tilskud, er det jo lovgivningen uvedkommende. De, der er meget velhavende, har ikke større gavn af disse tilskud, de kommer af med dem på anden måde i form af skatter; men de, der ikke er velhavende, har gavn af dem, og der bliver også fremover mange unge — og det er dem, jeg tænker på — der skal drive en større ejendom, og som har brug for at grundforbedre et større areal i de kommende år. Det, jeg anfægter, er, at man her skaber en lovgivning, der ikke ligestiller disse unge med unge fra mindre brugsstørrelser.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Man foretog først afstemning over de til forslag til lov om grundforbedring stillede ændringsforslag.

Der stemtes over ændringsforslag nr. 1:

Optællingen af stemmetallene gav til resultat, at 120 medlemmer havde stemt for ændringsforslaget og 22 imod.

Formanden: Der protesteres imod afstemningsresultatet. Jeg gør endnu en gang opmærksom på, at alle afstemninger jo er påvirket af et vist skøn, fordi vi ikke med absolut præcision kan foretage afstemning. Dette siger jeg ikke til forsvar for mig selv, men til forsvar for sekretærerne. Men da der er fremkommet protest, er det rigtigst, at vi foretager en ny afstemning.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges ved den fornyede afstemning med 92 stemmer mod 62.

(*Munterhed*).

Formanden: Må jeg stilfærdigt gøre opmærksom på, at det er vort eget afstemningssystem, vi smiler ad.

Ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagene som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet

Forslag til lov om grundforbedring
vedtoges enstemmigt med 156 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om finansiering af vandløbsregulering m. v. (Landvindingsloven)
vedtoges enstemmigt med 146 stemmer; 10 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om belåning af salgsafgrøder.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 126) findes i tidenden sp. 5908).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 156 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse og supplerung af mindre landbrug m. m. — statshusmandsloven

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 160) findes i tidenden sp. 6007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om opførelse af arbejderboliger på landet.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 161) findes i tidenden sp. 6008).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse og supplerung af mindre landbrug m. m. — statshusmandsloven
vedtoges enstemmigt med 156 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om ændringer i lov om opførelse af arbejderboliger på landet
vedtoges enstemmigt med 156 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om mælkekontrol.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 125) findes i tidenden sp. 6013).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om levedsmidler m. m.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 128) findes i tidenden sp. 6013).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene sættes til forhandling.

Ove Hansen: Jeg skal oplyse, at efter anden behandling har vi haft et udvalgsmøde. Vi har modtaget en henvendelse, en deputation, fra Danske Konsummejeriers Fællesrepræsentation, og vi mener, at deres ønsker delvis er imødekommet i lovforslaget.

Jeg skal på hele udvalgets vegne indstille lovforslaget til vedtagelse uændret.

Hermed sluttede forhandlingen

Forslag til lov om mælkekontrol
vedtoges enstemmigt med 154 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om ændring af lov om levedsmidler m. m.
vedtoges enstemmigt med 155 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.